

JOHAN DE CLIPPELEER (60) KREEG VIJF MAANDEN NA PENSIOEN VRESELIJK NIEUWS

"We zouden fietsen en dansen... en toen kreeg ik ALS"

ALS-patiënt Johan De Clippeleer was een opgemerkte gast op de scholenactie ten voordele van ALS. - Foto Frank Eeckhout

De hype van de Ice Bucket Challenge lijkt stilaan over zijn hoogtepunt, waardoor we haast zouden vergeten waarover het écht gaat: de dodelijke spierziekte ALS die het leven van mensen ingrijpend verandert. Dat is ook het verhaal van Johan De Clippeleer (60) uit Burst. Eind vorig jaar ging hij met pensioen en koesterde hij heerlijke dromen en avontuurlijke plannen. In juli kreeg hij diagnose ALS en vandaag zit Johan in een rolstoel.

FRANK EECKHOUT

De schooldirecteurs Peggy Diependaele van De Trampoline, Els De Durpel van GBS Herzele en Regine Romaen van Atheneum Herzele riepen hun leerlingen vorige week op om hun bruine eurocentjes te doneren aan de ALS-Liga. Zelf werden ze genomineerd voor de ijskoude douche door schepen van Onderwijs Benjamin Rogiers.

Woensdagvoormiddag trokken ze met hun leerlingen naar de parking van De Steenoven. Daar gooiden we al hun centjes op een hoop. Nadat ze met het geld de letters ALS! gevormd hadden mocht schepen van Onderwijs Benjamin Rogiers de muntstukken oprapen, tellen en naar de bank brengen.

Weense wals

Naast de vele centjes hadden de kinderen ook oog voor een man in een rolstoel, ALS-patiënt Johan De Clippeleer. "Eind december vierden we mijn pensioen en maakten we plannen voor onze toekomst. Mijn echtgenote en ik kochten een elektrische fiets en twee keer per week trokken we naar de dansles om de Weense wals te leren. Daarnaast had ik zeeën van tijd om het kleinkind van mijn echtgenote naar school te brengen en te wandelen met onze koningspoedel", vertelt Johan.

Broer verloren

Maar aan dat heerlijke leventje kwam half mei abrupt een einde. "Ik kreeg last aan mijn voet en kon mijn pantoffel niet meer aanhouden. Wat later schoof ik bij het fietsen steeds weer met een voet van het pedaal. Omdat mijn broer ook is overleden aan ALS, legde ik meteen de link. Op 23 juli viel uiteindelijk het harde verdict. Mijn gezondheidstoestand was toen al fel verslechterd. Ik was al een paar keer gevallen en had nood aan een stok bij het stappen. Drie weken later lukte zelfs dat niet meer en belandde ik in een rolstoel."

Sinds de ziekte van zijn broer hield Johan rekening met de mogelijkheid om ook door ALS getroffen te worden. "Ik keek daarom uit naar mijn zestigste verjaardag omdat de ziekte dan zo goed als niet meer toeslaat. Brute pech zeker", vraagt hij zich luidop af. Omdat de ziekte zo'n impact heeft op de levenskwaliteit van Johan, leeft hij in de hoogste versnelling. "Ik weet niet hoe lang ik het nog volhoud. Mensen op jongere leeftijd kunnen soms nog jaren leven met de ziekte. Maar het tempo waarop ALS aan mijn lichaam vreet, voorspelt weinig goeds. Daarom wil ik nog zoveel mogelijk scholen bezoeken om ALS onder de aandacht te brengen. Liever deze maand nog dan de volgende, want dan kan ik misschien al niet meer praten. Speciaal voor deze voordrachten heb ik van de ALS-liga folders gekregen op maat van kinderen. Om de ziekte aan het grote publiek kenbaar te maken, is de Ice Bucket Challenge een ideale hype. En als daar dan zoals hier ook nog eens schoolkinderen bij betrokken worden, is lovenswaardig. Voor mij komt al die aandacht voor ALS echter te laat maar anderen kunnen er hopelijk wel bij varen", besluit Johan.